

Wat is een crisis?

Te gast: Laurent Demoulin, directeur Diogenes vzw, Alain Maron, Brussels parlamentslid Ecolo & Charles-Antoine Sibille, psychiater Ondersteuningscel Smes - Mobiel Team 107 Precariteit

Debat: Nicolas Marion

Het daklozenbeleid in Brussel ondergaat een crisis. Te midden van deze crisis ondergaat de sector een belangrijke hervorming. Extreme armoede wordt in nieuwe institutionele categorieën gegoten, krijgt een nieuwe aanpak en een nieuw actieplan. Een nieuw referentiekader is zich aan het voltrekken. Sommige maatregelen zijn op maat van de eisen van de zogenaamde "sector", andere doen de wenkbrauwen fronsen: wat wordt er precies bedoeld en hoe zal dit hard gemaakt worden?

De nieuwe "Ordonnantie betreffende de noodhulp aan en de inschakeling van daklozen" blijft, onder andere, vasthouden aan het gebruik van het woord "nood" dat regelmatig terugkomt in de wettekst. Zo zou de toekomstige instelling Bruss'Help een cel "crisisbeheer" hebben die het hele jaar door in actie kan schieten. Tegelijkertijd heeft de wetgever nagelaten het woord "nood" precies te definiëren. Het enige dat vaststaat, is dat het fameuze "winterplan" zal verdwijnen – iets waarop de sector al jaren aandrong – waardoor de editie van 2018-19 het laatste winterplan wordt.

Dit gezegd zijnde rijst de vraag wat een "crisis(situatie)" is, en welke "crisis(situatie)" "noodhulp" vergt. Is dakloosheid niet per definitie een crisis? Hoe kan je ethisch en politiek gezien noodsituaties hiërarchiseren? En van daaruit prioriteiten stellen en financieren? Bestaan er extreem precaire situaties die men niet als crisissituatie kan beschouwen? Maar ook, als alles als crisis bestempeld wordt, wordt het begrip crisis uitgehold, met als gevolg dat de cel crisisbeheer voor tal van dilemma's, getouwtrek en zelfs conflicten zal komen te staan. Meer nog, zou men kunnen stellen dat de "crisissen" het systeem dat dakloosheid net moet beheer, zouden kunnen ondermijnen? Immers, "crisissen slaan op elke soort werking die een systeem in gevaar brengt, buiten gedeeltelijke of tijdelijke dysfuncties, en die onvermijdelijk leidt tot de volledige vernietiging ervan."¹

Advocatenkantoren zijn druk bezig met de uitvoeringsbesluiten van de nieuwe ordonnantie. Dat maakt deze bedenkingen niet minder onbelangrijk. We leggen ze voor aan drie specialisten met terreinkennis. Zij zullen elk vanuit hun eigen invalshoek (politiek beleid, dakloosheidssector en geestelijke gezondheidssector/psychiatrie) elementen aanbrenge om hierop een antwoord te bieden.

Doel van de bijeenkomst: orde op zaken stellen, de juiste vragen stellen met betrekking tot een cruciaal, nu lopend proces: het publiek een stand van zaken bieden van onopgeloste maar noodzakelijke vragen.

Tot slot kan deze discussie dienen om de beslissingen die genomen werden in de ordonnantie en nieuwe instellingen creëren, onder de loep te nemen: voor de sector en de wetgever duidelijk maken dat er geen consensus is over dit nieuwe referentiekader.

¹ ... « les crises désignent [...] tout type de fonctionnements qui met en péril un système, au-delà de dysfonctionnements partiels ou temporaires, et qui le conduit inexorablement à sa destruction complète. » (SPECHT, M., « Les représentations sociales des risques à l'origine des risques de crise », Les Cahiers Internationaux de Psychologie Sociale 2010/3 (n°87), p.395.)